

T.C.
TÜRKİYE İNSAN HAKLARI VE EŞİTLİK KURUMU
2.DAİRE KARARI

Başvuru Numarası : 2023/1374
Toplantı Tarihi/Sayısı : 11.6.2024/47
Karar Numarası : 2024/531
Başvuran : S. D.
Başvuran Vekili : -
Adres : -
Muhatap Kurum/Kişi : Buca Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
Muhatap Adres : -

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuranın; ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası almamış olmasına rağmen kendisine ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına ilişkin şartların uygulandığı, günde yalnızca 2 saat havalandırma hakkından yararlandığı, odasının bulunduğu konum nedeniyle can güvenliğinin olmadığı, kurumdaki faaliyetlere katılma hakkından gereğince yararlandırılmadığı, penceresine tel takıldığı için odasının rutubet yaptığı ve aynı davadan hüküm giydiği mahpuslarla aynı modülde kalması gerektiği iddialarına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle:

a. 24/2/2023 tarihinde Buca Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna nakledildiğini,

b. Ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olmadığı halde kendisine ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası ile cezalandırılanlara ilişkin şartların uygulandığını ve günde 2 saat havalandırma hakkından yararlandırıldığını,

c. Bulunduğu ceza infaz kurumunun 3 katlı olduğunu, 1'inci ve 3'üncü katlarda ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası ile cezalandırılan mahpusların kaldığını, kendisinin kaldığı odanın ise 2'nci katta bulunduğunu, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası ile cezalandırılan mahpusların havalandırmaya çıkarken kendisinin kaldığı odanın önünden geçtiğini, bu nedenle can güvenliğinin bulunmadığını,

ç. Mevzuata göre her hafta 10 mahpus ile spor, atölye veya sohbet etkinlikleri yapma hakkı olmasına rağmen haftada yalnızca 5 mahpus ile 1 saat spor ve 1 saat atölye etkinliklerinin yaptırıldığını,

d. Tek kişilik odada kaldığını, kaldığı odanın ayrı bir havalandırması bulunmadığını, odasındaki pencerenin tel ile örtülü olduğunu, bu nedenle oda içerisinde hava sirkülasyonunun olmadığını ve yıkadığı kıyafetleri kendi odasında kuruttuğu için rutubet oluştuğunu,

e. Aynı davada yargılanarak ceza aldığı mahpuslarla aynı modülde kalması gerektiğini iddia etmekte ve infaz rejimine uygun bir ceza infaz kurumunda cezasının çektirilmesini talep etmektedir.

3. Muhatap Buca Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğünden alınan yazılı görüşte özetle;

a. Başvuranın “Kişiyi Yerine Getirdiği Kamu Görevi Nedeniyle Tasarlayarak Öldürme” ve “Devletin

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Birliğini ve Ülke Bütünlüğünü Bozma” suçlarından Hakkari 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 27/1/2015 tarihli ve 2015/... sayılı kararı ile hapis cezası aldığı,

b. Başvuranın Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğünün 28/2/2023 tarihli ve ... sayılı yazısı ile asayiş ve güvenlik nedeniyle İzmir 2 No.lu F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan Buca Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna naklinin yapıldığı,

c. Kurumda bulunan mahpusların odalarına 29/12/2020 tarihli ve 31349 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Gözlem ve Sınıflandırma Merkezleri ile Hükümlülerin Değerlendirilmesine Dair Yönetmelik’te ve 29/3/2020 tarihli ve 31083 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Yönetmelik’te öngörülen kriterler çerçevesinde yerleştirildiği, bu nedenle mahpusların bulunacağı kat ve blokların belirlenmesinde suç türleri ve infaz rejimlerine de dikkat edildiği, oda değişikliği kararlarının mahpuslara tebliğ edildiği ve mahpusların söz konusu karara karşı İnfaz Hakimliğine ve Ağır Ceza Mahkemesine itiraz hakkının bulunduğu,

ç. Kurumda 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun’un “*Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumları*” başlıklı 9’uncu maddesinde sayılan mahpusların bulunduğu, bu nedenle müessif bir olay yaşanmaması için farklı suç türlerinden ceza almış ve farklı infaz rejimine tabi olan mahpusların bir araya getirilmediği,

d. Kurumun yalnızca 2’nci katında ortak havalandırma alanı bulunduğu, odalarda ayrıca havalandırma alanı bulunmadığı, havalandırma alanının tüm mahpuslar için sabah açılıp akşam kapanması halinde suç türleri ve infaz rejimi aynı olmayan mahpusların aynı havalandırma alanında bulunması gerekeceği, Kurumda bulunan tüm mahpusların mevzuat çerçevesinde havalandırma hakkından yararlanabilmesi adına suç türü ve infaz rejimi çerçevesinde gruplandırma yapılarak havalandırma alanının kullanıldığı,

e. Kurum İdare ve Gözlem Kurulu tarafından sosyal, kültürel ve sportif faaliyet programının hazırlandığı, faaliyetlere birlikte katılan mahpusların suç türleri ve infaz rejimlerine göre gruplandırıldığı,

f. 5275 sayılı Kanun’un “*Hapis Cezalarının İnfazında Gözetilecek İlkeler*” başlıklı 6’ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bendinde “*a) Hükümlüler ceza infaz kurumlarında güvenli bir biçimde ve kaçmalarını önleyecek tedbirler alınarak düzen, güvenlik ve disiplin çerçevesinde tutulurlar. b) Ceza infaz kurumlarında hükümlülerin düzenli bir yaşam sürdürmeleri sağlanır. Hürriyeti bağlayıcı cezanın zorunlu kıldığı hürriyetten yoksunluk, insan onuruna saygının korunmasını sağlayan maddi ve manevi koşullar altında çektilir. Hükümlülerin, Anayasada yer alan diğer hakları, infazın temel amaçları saklı kalmak üzere, bu Kanunda öngörülen kurallar uyarınca kısıtlanabilir.*” hükümlerinin öngörüldüğu ve mezkûr Kanun’un “*Cezayı Çekme, Güvenlik ve İyileştirme Programına Uyuma*” başlıklı 26’ncı maddesinin birinci fıkrasının “*Hükümlü, hapis cezasının yerine getirilmesine katlanma ve bu amaçla düzenlenen infaz rejimine uygun tutum ve davranışlar içinde bulunmakla yükümlüdür.*” hükmünü haiz olduğu, bu nedenle odaların pencerelerinin önünde tel bulunmasının mevzuat çerçevesinde yapılan bir işlem olduğu, mahpuslara mağduriyet yaşatılmadığı,

g. Kurumun dikey mimari yapıda olduğu ve odalarda ayrıca bir havalandırma alanı bulunmadığı için mahpusların çamaşırlarını asmalarına yönelik ek bir bölüm olmadığı, odaların içerisinde çamaşırların kurutulabilmesi için yeterli alanın mevcut olduğu ifade edilmiştir.

4. Muhatabın yazılı görüşüne karşı başvuran tarafından sunulan yazılı görüşte özetle;

a. Aynı davadan yargılanarak ceza aldığı mahpuslarla aynı modülden kalması halinde havalandırma alanından yararlanma konusunda yaşadığı sorunun ortadan kalkacağını,

b. Ayda 2 defa açık spor salonundan, 1 defa kapalı spor salonundan ve haftada 2 defa atölye faaliyetinden yararlandığını, aynı davada yargıldığı mahpuslarla aynı modülden kalması halinde sosyal, kültürel ve

sportif faaliyetlerden yararlanma konusunda yaşadığı sorunun ortadan kalkacağını ileri sürmüş ve başvuru dilekçesindeki iddialarını tekrar etmiştir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

5. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın "Kişinin Dokunulmazlığı, Maddi ve Manevi Varlığı" başlıklı 17'nci maddesi; "Herkes, yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir. Tıbbi zorunluluklar ve kanunda yazılı haller dışında, kişinin vücut bütünlüğüne dokunulamaz; rızası olmadan bilimsel ve tıbbi deneylere tabi tutulamaz. Kimseye işkence ve eziyet yapılamaz; kimse insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya veya muameleye tabi tutulamaz." hükmünü haizdir.

6. 20/4/2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun "Kurumun Görevleri" başlıklı 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendinde; "Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek" Kurumun görevleri arasında sayılmıştır.

7. Mezkûr Kanun'un 17'nci maddesinde ise özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin Kuruma bizzat başvuru yapabileceği hükme bağlanmıştır.

8. 24/11/2017 tarihli ve 30250 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in "Ön İncelemenin Yapılması" başlıklı 48'inci maddesine göre:

"(1) Kuruma yapılan başvurular, inceleme ve araştırmaya geçilmeden önce ön incelemeye tabi tutulur ve sonucunda;

- a) Kurumun görev alanına girip girmediği,
 - b) Kurumda incelenmekte ve araştırılmakta olan bir başvuruyla sebepleri, konusu ve taraflarının aynı olup olmadığı,
 - c) Kurum tarafından daha önce sonuçlandırılan bir başvuruyla, sebepleri, konusu ve taraflarının aynı olup olmadığı,
 - ç) Yargı organlarında görülmekte olan veya yargı organlarınca karara bağlanmış uyuşmazlıklara ilişkin olup olmadığı,
 - d) Kuruma başvurmadan önce Kanuna aykırı olduğu iddia edilen uygulamanın düzeltilmesinin ilgili taraftan talep edilip edilmediği,
 - e) Belli bir konuyu içerip içermediği,
 - f) Başvuruda bulunması gereken bilgilerin yer alıp almadığı yönlerinden incelenir.
- (2) Başvurucusu birden fazla olan başvurularda, incelenebilirlik koşulları her başvurucu yönünden ayrı ele alınır."

9. Mezkûr Yönetmelik'in "Karar Türleri" başlıklı 65'inci maddesi şöyledir:

"Kurum, yapılan başvuru veya resen inceleme kapsamında yaptığı inceleme ve araştırma sonucunda incelenemezlik kararı, gerekçeli kabul edilmezlik kararı, gönderme kararı, ihlal kararı, idari yaptırım kararı, uzlaşma kararı, ret kararı ve karar verilmesine yer olmadığına dair karar verir."

10. Mezkur Yönetmelik'in "Gerekçeli Kabul Edilmezlik Kararı" başlıklı 67'nci maddesi şöyledir:

"(1) Ön inceleme aşamasında, başvurunun açıkça dayanaksız olup olmadığı, başvurunun hakkın kötüye kullanımını teşkil edip etmediği, ayrımcılık yasağı ihlalinin kaynaklanan bir zararın bulunup bulunmadığının tespiti açısından incelenebilirliğin esasla birlikte incelenmesi kararlaştırılan başvurularda ilişkin esas inceleme ve araştırma aşamasında söz konusu koşulları taşımayan başvurularda ilgili

gerekçeli kabul edilmezlik kararı verilir.

(2) *Ön inceleme aşamasında incelenebilir bulunan ya da incelenebilirliği esasla birlikte incelenmesi ve araştırılması kararlaştırılan başvuruların 48 inci maddede belirtilen gerekli koşulları taşımadığının anlaşılması halinde de bu başvurularla ilgili gerekçeli kabul edilmezlik kararı verilir. "*

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

11. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumunun amacı; insan onurunu temel alarak insan haklarının korunması ve geliştirilmesi, kişilerin eşit muamele görme hakkının güvence altına alınması, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada ayrımcılığın önlenmesi ile bu ilkeler doğrultusunda faaliyet göstermek, işkence ve kötü muameleyle etkin mücadele etmektir.

12. 6701 sayılı Kanun'un 9'uncu maddesinde; insan hakları ihlallerini resen incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek, ayrımcılık yasağı ihlallerini resen veya başvuru üzerine incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek, özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek Kurumun görevleri arasında sayılmıştır. Bu kapsamda başvuranın iddiaları ve talepleri ile muhatap Kurumun yanıtları, konuya ilişkin mevzuat hükümleriyle birlikte incelenip değerlendirilmiştir.

Başvuranın Ağırlaştırılmış Müebbet Hapis Cezası Almamış Olmasına Rağmen Ağırlaştırılmış Müebbet Hapis Cezası İnfazı Rejimine Tabi Tutulduğu İddiasına İlişkin Olarak;

13. Başvuran ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası almamış olmasına rağmen kendisine ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası ile cezalandırılanlara ilişkin şartların uygulandığını iddia etmekte ve işlediği suçun infaz rejimine uygun bir ceza infaz kurumuna naklini talep etmektedir.

14. 5275 sayılı Kanun'un "Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumları" başlıklı 9'uncu maddesinin 2'nci fıkrası "Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına mahkûm olanlar ile süresine bakılmaksızın, suç işlemek amacıyla örgüt kurmak, yönetmek veya bu örgütün faaliyeti çerçevesinde, Türk Ceza Kanununda yer alan;

a) İnsanlığa karşı suçlardan (madde 77, 78),

b) Kasten öldürme suçlarından (madde 81, 82),

c) Uyuşturucu veya uyarıcı madde imal ve ticareti suçundan (madde 188),

d) Devletin güvenliğine karşı suçlardan (madde 302, 303, 304, 307, 308),

e) Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlardan (madde 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315),

Mahkûm olanların cezaları, bu kurumlarda infaz edilir." hükmünü amir olup ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına mahkûm olanlar ile maddede sınırlı sayıda sayılmış olan suç tiplerinden mahkûm olanların cezasının yüksek güvenlikli ceza infaz kurumlarında infaz edileceği öngörülmüştür.

15. Başvuran hakkında, "Kişiyi Yerine Getirdiği Kamu Görevi Nedeniyle Tasarlayarak Öldürme" ve "Devletin Birliğini ve Ülke Bütünlüğünü Bozma" suçlarından Hakkâri 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 27/1/2015 tarihli ve 2015/... sayılı kararı ile 131 Yıl 34 Ay 20 Gün hapis cezasına hükmedilmiştir. Buna göre başvuranın mezkûr Kanun'da sayılan "Kasten öldürme suçlarından (madde 81, 82)" ve "Devletin güvenliğine karşı suçlardan (madde 302, 303, 304, 307, 308)" mahkûmiyet kararı aldığı, dolayısıyla cezasının yüksek güvenlikli ceza infaz kurumunda infaz ettirileceği sabittir.

16. 29/3/2020 tarihli ve 31083 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi İle Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Yönetmelik'in "Ağırlaştırılmış Müebbet Hapis Cezasının

İnfazı” başlıklı 35’inci maddesi “Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası, hükümlünün hayatı boyunca devam eder ve bu ceza 5275 sayılı Kanunun 25 inci maddesinde belirtilen sıkı güvenlik rejimine göre ve 5275 sayılı Kanunda belirtilen ceza infaz kurumunda infaz edilir.” ve 5275 sayılı Kanun’un “Ağırlaştırılmış Müebbet Hapis Cezasının İnfazı” başlıklı 25’inci maddesinin birinci fıkrasının (b), (e) ve (f) bendi “(1) Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasının infazı rejimine ait esaslar aşağıda gösterilmiştir: (...) b) Hükümlüye, günde bir saat açık havaya çıkma ve spor yapma hakkı tanınır. (...) e) Hükümlü, kurum idare kurulunun uygun gördüğü hâllerde ve onbeş günde bir kez olmak üzere (f) bendinde gösterilen kişilere, süresi on dakikayı geçmemek üzere telefon edebilir. (...) f) Hükümlüyü; eşi, altsoy ve üstsoyu, kardeşleri ve vasisi, belirlenen gün, saat ve koşullar içerisinde onbeş günlük aralıklarla ve günde bir saati geçmemek üzere ziyaret edebilirler.” hükümlerini haizdir.

17. Başvuran Kurumumuza gönderdiği dilekçelerde, havalandırma alanından her gün 2 saat yararlandığını ve her hafta telefon ile görüşme ve ziyaret hakkından yararlandığını ikrar etmiştir. Anılan mevzuatta ise ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası alan mahpusların günde 1 saat havalandırma, 15 günlük aralıklarla telefonla görüşme ve ziyaret haklarından yararlanabileceği öngörülmüştür. Buna göre başvuranın ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası almamış olmasına rağmen ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası infazı rejimine tabi tutulduğu iddiasının dayanaksız olduğu ve muhatap Kurum tarafından yürütülen iş ve işlemlerin mevzuat çerçevesinde kaldığı değerlendirilmiştir.

18. Açıklanan gerekçelerle birlikte başvuranın cezasının yüksek güvenliki ceza infaz kurumunda infaz edilmesinin kanunun emredici hükümlerinden kaynaklandığı ve muhatap Kurumda ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası infazı rejimine tabi tutulmadığı anlaşıldığından, mezkûr iddia ve talebin açıkça dayanaktan yoksun olduğu gerekçesiyle kabul edilmez olduğu kanaatine varılmıştır.

Başvuranın Havalandırma Hakkından Gereğince Yararlandırılmadığı İddiasına İlişkin Olarak;

19. 5275 sayılı Kanun’un “*Beden Eğitimi*” başlıklı 87’nci maddesi “(1) Hükümlünün toplumsal, ruhsal ve bedensel gelişmelerini sağlamak amacıyla fizik ve ruhsal sağlık durumlarının elverdiği ölçüde spor, beden eğitimi ve eğlendirici etkinliklere katılmasına müsaade olunur ve olanaklar ölçüsünde yer ve araç sağlanır. (2) Açık havada çalışmayan veya kapalı ceza infaz kurumlarında bulunan hükümlüye, hava koşulları elverdiği ölçüde, günde en az bir saat açık havada gezinmek olanağı verilir. Bu süre içerisinde bireysel spor da yapılabilir. Kurum dışındaki etkinliklere açık ceza infaz kurumları ile çocuk eğitimevlerinde bulunan hükümlüler katılabilirler.” ve Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Yönetmelik’in “*Beden Eğitimi ve Etkinliklere Katılma*” başlıklı 92’nci maddesinin ikinci fıkrası “*Açık havada çalışmayan veya kapalı kurumlarda bulunan hükümlüye, hava koşulları elverdiği ölçüde, günde en az bir saat açık havada gezinmek olanağı verilir. Bu süre içerisinde bireysel spor da yapılabilir. Kurum dışındaki bu tür etkinliklere açık kurumlar ile çocuk eğitimevlerinde bulunan hükümlüler katılabilir.*” düzenlemesini haiz olup hükümlülerin günde en az 1 saat havalandırma hakkından yararlandırılmasını öngörmektedir.

20. Keza, Avrupa İşkenceyi Önleme Komitesi (AİÖK) tarafından “*Açık havada egzersiz yapma* konusunun üzerinde özellikle durulmalıdır. Mahkûmların (tercihen genel bir faaliyet programının bir parçası olarak) her gün açık havada en az 1 saat egzersiz yapabilmesi şartı, temel bir önlem olarak genel kabul görmüştür. CPT, istisnasız bütün mahkumlara (ceza olarak hücre hapsinde olanlar dahil) her gün açık havada egzersiz yapma imkanı verilmesi gerektiğine dikkat çekmektedir. Açık havada egzersiz yapılacak yerlerin makul büyüklükte ve mümkün olduğunca kötü hava şartlarında koruma sağlayacak biçimde olması gerektiği barizdir.” (AİÖK, 2. Genel Rapor, Hapis, [CPT/Inf (92) 3], para. 48) denilerek

havalandırma hakkına ilişkin bir standart ortaya konulmaktadır.

21. Aynı doğrultuda, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) bir kararında “*Mahkeme, tutukluluk koşullarını değerlendirirken, açık hava egzersizinin mevcudiyeti ve süresine ve mahpusların bu egzersizden faydalanabileceği koşullara özellikle dikkat etmektedir. Bu bağlamda, Mahkeme, açık hava egzersizinden özel olarak bahseden CPT standartlarına atıfta bulunmakta ve hiçbir istisna olmaksızın herkese her gün açık havada ve tercihen daha geniş bir hücre dışı faaliyetler programının bir parçası olarak en az 1 saat egzersiz yapmasına izin verilmesinin, bir mahpusun refahının temel bir güvencesi olarak değerlendirmektedir. Dahası, açık hava egzersiz tesisleri makul bir şekilde geniş olmalı ve mümkün olduğunda, sert hava koşullarından korunma sağlamalıdır.*” (AİHM, Ananyev ve Diğerleri/Rusya, B. Numarası:42525/07, 10/4/ 2012, para. 150) değerlendirmesine yer vermiştir.

22. Muhatap Kurum cevabi yazısında her odanın ayrı havalandırma alanının bulunmadığını, binanın 2’nci katında ortak bir havalandırma alanı bulunduğunu, mahpusların Gözlem ve Sınıflandırma Merkezleri ile Hükümlülerin Değerlendirilmesine Dair Yönetmelik’in “*Hükümlülerin Gruplandırılması*” başlıklı 19’uncu maddesinde yer alan “(1) Hükümlüler, buldukları veya gönderildikleri ceza infaz kurumlarında; a) İlk defa suç işleyenler, mükerrirler, itiyadî suçlular veya suç işlemeyi meslek edinenler, b) Zihinsel ve bedensel durumları nedeniyle veya yaşları itibarıyla özel bir infaz rejimine tâbi tutulması gerekenler, c) Tehlike hâli taşıyanlar, ç) Terör suçluları, d) Suç örgütlerine veya çıkar amaçlı suç örgütlerine mensup olan suçlular, e) Gözlem sürecinin devamına karar verilenler, gibi gruplara ayrılırlar.” hükmüne göre gruplandırıldığını ve mahpusların bu gruplandırmaya riayet edilerek havalandırma hakkından yararlandırıldığını ifade etmiştir.

23. Muhatap Kurumun cevabi yazısı ve eklerinden; başvuranın havalandırma saatlerinin değiştirilmesi talepli dilekçesine müteakip muhatap Kurum İdare ve Gözlem Kurulunun 5/5/2023 tarihli ve 2023/... sayılı kararında “(…)bahçe kapısının sabah açılıp akşam kapanması durumunda kurumda barındırılan diğer hükümlü ve tutukluların havalandırmaya çıkış saatleri içerisinde adı geçen talebi doğrultusunda bahçe kapısının gün boyunca açık olacağı infaz rejimleri aynı olmayan hükümlü ve tutukluların aynı bahçede havalandırmaya çıkamayacakları bu durumun diğer hükümlü tutukluların havalandırma çıkış haklarını mağduriyete uğratacağı öngörülmüştür.(…)” gerekçesiyle karar verildiği ve muhatap Kurumda bulunan mahpusların tümünün mevzuat çerçevesinde havalandırma hakkından yararlanabilmesi adına havalandırmaya çıkış saatlerinin düzenlendiği anlaşılmıştır.

24. Muhatap Kurumun fiziki koşulları göz önüne alındığında havalandırma alanının tüm mahpuslar için sabah açılıp akşam kapatılması halinde farklı suç grubuna ve farklı infaz rejimine tabi olan mahpusların bir araya gelmesinin söz konusu olacağı, böyle bir durumun hem anılan mevzuata aykırı olacağı hem de güvenlik zafiyeti yaratacağı değerlendirilmiştir. Keza başvuru dilekçesinde de ikrar edildiği üzere, başvuran havalandırma hakkından her gün 2 saat olacak şekilde yararlanmaktadır. Bu nedenle başvuranın hak kaybına uğratılmadığı, muhatap Kurum tarafından yapılan iş ve işlemlerin yukarıda anılan mevzuat çerçevesinde kaldığı anlaşılmıştır.

25. İlgili mevzuatta havalandırma hakkı için asgari sürenin günlük 1 saat olarak düzenlendiği, başvuranın ise her gün 2 saat havalandırma hakkından yararlandığı ve bu nedenle muhatap Kurumun ilgili mevzuat çerçevesinde işlem yaptığı anlaşıldığından, mezkûr iddia kapsamında hak ihlaline varan bir uygulama bulunmadığı kanaatine varılmıştır.

Başvuranın Odasının Bulunduğu Konum Nedeniyle Can Güvenliğinin Sağlanamadığı İddiasına İlişkin Olarak;

26. Başvuran, odasının üst ve alt katında ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası ile cezalandırılan mahpusların kaldığını ve söz konusu mahpusların havalandırmaya çıkarken kendi odasının bulunduğu koridordan

geçtiğini, bu nedenle can güvenliğinin tehlikeye girdiğini iddia etmektedir.

27. 5275 sayılı Kanun'un "*Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumları*" başlıklı 9'uncu maddesinin birinci fıkrası "*Yüksek güvenlikli kapalı ceza infaz kurumları, iç ve dış güvenlik görevlilerine sahip, firara karşı teknik, mekanik, elektronik ve fizikî engellerle donatılmış, oda ve koridor kapıları sürekli kapalı tutulan, ancak mevzuatın belirttiği hâllerde aynı oda dışındaki hükümlüler arasında ve dış çevre ile temasların geçerli olduğu sıkı güvenlik rejimine tâbi hükümlülerin bir veya üç kişilik odalarda barındırıldıkları tesislerdir. Bu kurumlarda bireysel veya grup hâlinde iyileştirme yöntemleri uygulanır.*" hükmünü haizdir. Buna göre yüksek güvenlikli ceza infaz kurumlarında; iç ve dış güvenlik görevlilerinin bulunması, firara karşı gerekli önlemlerle donatılması, oda ve koridor kapılarının sürekli kapalı tutulması, farklı odadaki mahpusların yalnızca mevzuat dâhilindeki durumlarda temas halinde olabilmesi ve hükümlülerin dış dünya ile yalnızca mevzuat dâhilindeki durumlarda temas edebilmesi önlemleri alınmaktadır.

28. Anılan mevzuat hükmü çerçevesinde başvuranın odasının her zaman kilitli tutulduğu ve muhatap Kurumda sürekli olarak iç ve dış güvenlik görevlilerinin bulundurulduğu göz önüne alındığında; başvuranın güvenliğinin diğer odalarda bulunan mahpuslar nedeniyle tehlikeye girmesi riskinin bulunmadığı değerlendirilmiş, muhatap Kurumda farklı suç türü ve infaz rejimine tabi mahpusların ortak etkinliklere çıkartılmayarak birbirleriyle temaslarının engellendiği anlaşılmıştır.

29. Açıklanan nedenlerle mezkûr iddiayı ispatlamaya yönelik somut delil bildirilmediği ve iddialarının soyut beyan niteliğinde olduğu anlaşıldığından, açıkça dayanaktan yoksun olduğu gerekçesiyle kabul edilmez olduğu kanaatine varılmıştır.

Başvuranın Sosyal, Kültürel ve Sportif Faaliyetlerden Gereğince Yararlandırılmadığı İddiasına İlişkin Olarak;

30. Başvuran; her hafta 10 mahpus ile spor, atölye veya sohbet etkinlikleri yapma hakkı olmasına rağmen yalnızca 5 mahpus ile her ay 2 kere açık spor salonundan, 1 defa kapalı spor salonundan yararlandığını ve haftada 2 defa 1 saat atölye etkinliğine katıldığını iddia etmiştir.

31. Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nün 22/1/2007 tarihli ve 45/1 sayılı Ceza İnfaz Kurumlarının Tahsisi, Nakil İşlemleri ve Diğer Hükümler konulu Genelgesi'nin "*Ortak Etkinlikler*" başlıklı Üçüncü Bölümünün ilgili kısımları şöyledir:

"(1) Hükümlü ve tutuklular işledikleri suçlara, kurumdaki davranışlarına, ilgi ve yeteneklerine göre gruplandırılarak, güvenlik bakımından tehlike yaratmadığı ölçüde, kendileri için hazırlanmış iyileştirme programları çerçevesinde eğitim, spor, meslek kazandırma ve çalışma ile diğer sosyal ve kültürel faaliyetlere katılırlar. Bu faaliyetler yüksek güvenlikli kurumlar ile diğer kurumların yüksek güvenlikli bölümlerinde on kişiyi aşmayacak gruplar hâlinde yürütülür. Programların süresi ve katılacak hükümlü tutuklu sayısı her programın özelliği, güvenlik koşulları ve kurumun olanakları dikkate alınarak idare ve gözlem kurulunca belirlenir. İyileştirme programlarının amaca aykırı sonuçlar verdiği tespit edilen hükümlü ve tutuklular yönünden bu uygulamaya son verilebilir veya gerekli değişiklikler yapılabilir.

(3) Ortak etkinliklere katılacak hükümlü ve tutukluların gruplandırılması, programların amaca aykırı sonuçlar verdiği tespit edilen hükümlü ve tutuklular yönünden uygulamaya son verilmesi veya gerekli değişikliklerin yapılması hususlarında idare ve gözlem kurulunca karar alınır.

(13) Güvenlik bakımından tehlike yaratmadığı ölçüde, idare ve gözlem kurulu tarafından belirlenen istekli hükümlü ve tutuklular, 10 kişiyi aşmayacak gruplar hâlinde ve idarenin gözetiminde, açık görüş alanlarında veya diğer ortak yerlerdeki sosyal faaliyetler çerçevesinde haftada toplam 10 saati aşmamak üzere sohbet amacıyla bir araya getirilebilir. Bu faaliyet hafta içerisinde açık görüş,

avukat ve ziyaretçi görüşlerini aksatmayacak şekilde yaptırılır.”

32. Mezkûr Genelgeye göre ceza infaz kurumlarında mahpusların “*işledikleri suçlara, kurumdaki davranışlarına, ilgi ve yeteneklerine*” göre gruplandırılması ve sosyal, kültürel ve sportif faaliyetlere katılımlarının bu gruplar dâhilinde gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Söz konusu faaliyetlerin süresi ve katılacak mahpus sayısının belirlenmesinde ise “*güvenlik koşulları ve kurumun olanakları*” kriterleri gözetilmektedir. Ancak yüksek güvenli bir ceza infaz kurumlarında, kurumun hukuki mahiyeti nedeniyle özellikli bir durum ön görülmüş ve faaliyetlere katılım sağlayan gruplardaki mahpus sayısı için üst sınır 10 kişi olarak belirlenmiştir.

33. Somut olayda muhatap Kurumun cevabi yazısından anlaşıldığı üzere; mahpuslar, suç türleri ve infaz rejimine göre gruplandırılmakta ve sosyal, kültürel ve sportif faaliyetlere bu gruplar halinde dâhil edilmektedir. Bu doğrultuda muhatap Kurumun söz konusu faaliyetlere katılacak mahpusları mevzuat çerçevesinde gruplandırıldığı değerlendirilmiştir.

34. Muhatap Kurum tarafından gönderilen cevabi yazı ve eklerinden; kurumun dikey mimari yapıda olduğu ve fiziki yapısı nedeniyle yalnızca aynı katta bulunan mahpusların birlikte faaliyete çıkartılabildiği anlaşılmıştır. Dolayısıyla muhatap Kurumda yapılan faaliyetlerin süresi ve katılacak mahpus sayısının belirlenmesinde mezkûr Genelgede anılan “*güvenlik koşulları ve kurumun olanakları*” kriterlerinin gözetildiği değerlendirilmiştir. Kaldı ki başvuran her ay 10 mahpus ile faaliyet yapma hakkı olduğunu ileri sürmüştü de, mezkur Genelgede “*on kişiyi aşmayacak gruplar hâlinde*” denilerek yalnızca bir üst sınır belirlenmiştir. Bu noktada başvuranın da dilekçelerinde ikrar ettiği üzere, faaliyetlere 5 mahpus ile beraber katılmasının mevzuatta anılan sınırın içinde kaldığı değerlendirilmiştir.

35. Kurumumuz tarafından benzer konuda verilmiş bir kararda ise “*Bu çerçevede bir ceza infaz kurumunda mahpusların kurumda düzenlenen etkinliklerin ve sosyal, kültürel ve sportif kurslara katılma gibi faaliyetlerin, diğer tutulma koşullarıyla bir bütün olarak, mahpusların yaşam kaliteleri üzerinde önemli bir etkiye sahip olduğu değerlendirilmekle birlikte yukarıda açıklanan nedenlerle, başvuruçunun işlediği suçun niteliği nedeniyle yüksek güvenli bir cezaevinde tutulmanın pratik gerekleri çerçevesinde başvuruçunun katlanması gereken elem seviyesinden daha fazla bir eziyet seviyesine ulaşmadığı ve başvuruçunun iddialarının kötü muameleden bahsedebilmek için gerekli ağırlık eşiğini aşmadığı anlaşılmaktadır.*” (Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu [TİHEK], B. No: 2018 / 1815, K. No: 2019 / 04, 8.1.2019, para. 43) denilerek yüksek güvenli bir ceza infaz kurumlarının hukuki mahiyeti de göz önüne alındığında, yapılan faaliyetlerin kurumun imkânları çerçevesinde gerçekleştirilmesinin kötü muamele yasağı ihlalini oluşturmadığına karar verilmiştir.

36. Keza başvuran dilekçelerinde; her ay 2 kere açık spor salonundan, 1 defa kapalı spor salonundan yararlandığını ve haftada 2 defa 1 saat atölye etkinliğine katıldığını beyan etmiştir. Dolayısıyla muhatap Kurumun imkânlar kapsamında faaliyet programı hazırladığı anlaşılmış, keyfi bir uygulama bulunduğu yahut programların planlamasının iyi yapılmadığına dair herhangi bir bilgi, belge veya emareye ulaşılamamıştır.

37. Yukarıda açıklanan nedenlerle muhatap Kurumun anılan kriterler çerçevesinde faaliyet programı hazırladığı, başvuranın sosyal, kültürel ve sportif faaliyetlerden mevzuat gereğince güvenlik koşulları ve kurumun olanakları dâhilinde yararlandığı anlaşıldığından, mezkûr iddia kapsamında hak ihlaline varan bir uygulama bulunmadığı kanaatine varılmıştır.

Başvuranın Odasındaki Pencerenin Tel ile Kaplı Olması Nedeniyle Odasında Rutubet Oluşturduğu İddiasına İlişkin Olarak;

38. Başvuran; odasındaki pencerenin tel ile örtülü olduğunu, bu nedenle oda içerisinde hava sirkülasyonunun olmadığını ve yıkadığı kıyafetleri kendi odasında kuruttuğu için rutubet oluştuğunu iddia etmiştir.

39. 5275 sayılı Kanun'un "Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumları" başlıklı 9'uncu maddesinin birinci fıkrasında, yüksek güvenlikli ceza infaz kurumlarının tanımı yapılmıştır. Buna göre yüksek güvenlikli ceza infaz kurumlarının firara karşı teknik, mekanik, elektronik ve fizikî engellerle donatılması ve mahpusların yalnızca mevzuatın belirttiği hâllerde birbirleriyle ve dış çevre ile temas edebilmeleri gerekmektedir. Mezkûr Kanun'un "Hapis Cezalarının İnfazında Gözetilecek İlkeler" başlıklı 6'ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi ise "Hükümlüler ceza infaz kurumlarında güvenli bir biçimde ve kaçmalarını önleyecek tedbirler alınarak düzen, güvenlik ve disiplin çerçevesinde tutulurlar." hükmünü haizdir.

40. Muhatap Kurum tarafından gönderilen cevabi yazıda; odalardaki pencerelere firarın önlenmesi, güvenliğin sağlanması ve mahpusların birbirleriyle temas ederek yasak eşya alışverişinde bulunmasını önlemek amacıyla tel takıldığı ileri sürülmüştür. Keza başvuranın penceresindeki telin kaldırılması talepli dilekçesi üzerine muhatap Kurum İdare ve Gözlem Kurulu tarafından verilmiş olan 5/5/2023 tarihli ve 2023/... sayılı kararda "(...)yüksek güvenlikli bir kapalı Ceza İnfaz Kurumu olmasının getirdiği bir gereklilik olarak hükümlü/tutukluların oda pencerelerinde bulunan korkuluklara örülü tellerin 40x40x2 mm köşebent profil çerçeve yapılarak 2 mm kalınlığında 50x18 mm göz aralığına sahip olduğu sık olmayan standart ölçülere sahip, içeriden ve dışarıdan hava tahliyesini engellemeyecek yapıda olduğu ve güneş ışınlarını engellemeyecek yapıya sahip olduğu açıkça görülmektedir. Hükümlünün talep etmiş olduğu kurum demirbaşı olan pencere korkuluklarına takılı tel örgünün kaldırılması durumunda, hükümlü/tutukluların koğuş ve odalarında birbirleriyle temas halinde bulunup oda ve koğuşlar arasında yasaklı bir eşya alışverişinin yapılabileceği bu durumun kurum tarafından yapılan genel ve kısmi aramalarda tespitinin daha zor veya mümkün olamayacağı ön görülmektedir.(...)" denilerek mezkûr Kanun'da bahsedilen güvenlik önlemlerinin alınabilmesi adına pencerelere tel takıldığından, söz konusu tellerin sık aralıklara sahip olmaması nedeniyle hava sirkülasyonunu engellemediğinden bahsedilmiş ve başvuranın talebinin reddedilmesine karar verilmiştir.

41. Anayasa Mahkemesi (AYM) benzer konulu bir başvuruda "5275 sayılı Kanun'un 6. maddesinde, hükümlülerin ceza infaz kurumlarında kaçmalarını önleyecek tedbirler alınarak düzen ve disiplin çerçevesinde güvenli bir biçimde tutulacakları ve Anayasa'da yer alan haklarının Kanun'da öngörülen kurallar uyarınca kısıtlanabileceği düzenlenmiştir. Anılan Kanun'un 116. maddesinde de, hükümlülere uygulanacak güvenlik tedbirlerine ilişkin düzenlemelerin tutukluluk hâliyle uzlaşır nitelikte olanlarının tutuklular hakkında da uygulanabileceği hüküm altına alınmıştır. Bu kapsamda 5275 sayılı Kanun, yürütme organına hükümlü ve tutukluların düzen, güvenlik ve disiplin içinde tutulmalarının sağlanması amacıyla alınacak tedbirlere ya da konulacak kurallara ilişkin düzenleme yapma yetkisi vermiştir. Anayasal sınırlar içinde kalmak koşuluyla bu amaç doğrultusunda ceza infaz kurumları tarafından birtakım işlemler tesis edilmesi ya da yetkili kurullar tarafından kararlara alınması doğaldır." şeklinde değerlendirmede bulunmuştur (AYM, Müjdat Gürbüz, B. No: 2017/36529, 23/5/2018, para. 82).

42. Keza Kurumumuz tarafından benzer konuda verilmiş başvuruda ise "(...)Devletler hiç kuşkusuz mevzuatla belirlenen hükümler çerçevesinde belli bazı mahpusların firar, saldırı vb. suça yönelik faaliyetleriyle ilgili riskin önlenmesine yönelik ceza infaz kurumlarında özel güvenlik tedbirleri uygulayabilirler. Ancak uygulanan bu tür tedbirlerle ilgili olarak her bir mahpusun durumunun ayrı ayrı değerlendirilmesi ve böylelikle söz konusu tedbirin gerçekten gerekli olup olmadığına karar verilmesi gerekir. Şayet yapılacak değerlendirmede alınacak güvenlik tedbirinin gerekli olduğu kabul edilse bile alınan tedbirler kişinin yaşamını devam ettirmede temel unsur olarak kabul edilen yeme, içme, ısınma, temiz hava, gün ışığı gibi ihtiyaçlarının karşılamasına sınırlamalar getirmemesi son derece önemlidir. Bu bağlamda somut olayı değerlendirdiğimizde Kurum idaresinin sıkı güvenlik tedbirleri altında cezasını

infaz etmekte olan başvurana yönelik güvenlik önlemlerini alma çalışmaları kapsamında koğuşuna çelik tor çektiği, çekilen torun odaya giren hava akımını ve gün ışığını büyük oranda engelleyen plak yada panjur şeklinde değil de tel örgü biçiminde olduğu, bu durumun yaşam için temel unsur olarak kabul edilen temiz hava ve gün ışığına erişimi kısmı bir şekilde engellemiş olsa da kötü muamele için uygulanan asgari ağırlık düzeyini aşmadığı, İdarenin bu uygulamasının belli tutuklular açısından suça yönelik faaliyetler ve benzeri durumlarla ilgili riskin önlenmesine yönelik özel bir güvenlik tedbiri olduğu değerlendirilmektedir." (Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu (TİHEK), B. No: 2022/596, K. No: 2023/867, 24.11.2023, para. 19) şeklinde karar verilmiştir. Bu kapsamda, somut olayda başvuranın odasındaki pencereye tel takılmasının muhatap Kurumda güvenliğin sağlanması ve firarın önlenmesi amacıyla yapıldığı ve telin ölçülerinin hava sirkülasyonunu engellemeyecek boyutlarda olduğu anlaşılmıştır.

43. Yukarıda açıklanan nedenlerle başvuranın odasındaki pencereye mevzuatta belirtilen güvenlik önlemlerinin alınabilmesi adına tel takıldığı ve mezkûr iddia kapsamında hak ihlaline varan bir uygulama bulunmadığı anlaşıldığından kötü muamele yasağının ihlal edilmediği kanaatine varılmıştır.

Başvuranın Aynı Davadan Yargılanarak Ceza Aldığı Mahpuslarla Aynı Modülde Kalması Gerektiği İddiasına İlişkin Olarak;

44. Başvuran aynı davada yargılandığı mahpuslarla aynı modülde kalması gerektiğini, bu halde faaliyetlere katılma ve havalandırmadan yararlanma hususlarında yaşadığı sorunların da ortadan kalkacağını iddia etmektedir.

45. Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Yönetmelik'in "İdare ve Gözlem Kurulunun Görev ve Yetkileri" başlıklı 28'inci maddesinde; mahpusların kurumlara kabullerinden sonra kalacakları odaları belirlemek ve kalmakta oldukları odaları değiştirmek, idare ve gözlem kurulunun görevleri arasında sayılmıştır. Mezkûr Yönetmelik'in "Kuruma Yerleştirme" başlıklı 57'nci maddesinin birinci fıkrasındaki "(1) Hükümlülerin kuruma yerleştirilmesi, 5275 sayılı Kanununun 24 üncü maddesinde belirtilen gruptandırılmalara uygun olarak yapılır." hükmü ile 5275 sayılı Kanun'un "Hükümlülerin Gruplandırılması" başlıklı 24'üncü maddesinin "(1) Hükümlüler; a) İlk defa suç işleyenler, mükerrirler, itiyadî suçlular veya suç işlemeyi meslek edinenler, b) Aklî ve bedensel durumları nedeniyle veya yaşları itibarıyla özel bir infaz rejimine tâbi tutulması gerekenler, c) Tehlike hâli taşıyanlar, d) Terör suçluları, e) Suç örgütlerine veya çıkar amaçlı suç örgütlerine mensup olan suçlular, gibi gruplara ayrılırlar. (2) Hükümlüler ayrıca yaşları, hükümlülük süreleri ve suç türleri itibarıyla da gruptandırılırlar." hükmüne atf yapılmaktadır.

46. Muhatap Kurumun cevabi yazı ve eklerinden anlaşıldığı üzere; kurumdaki mahpuslar odalarına idare ve gözlem kurulu kararıyla suç türleri ve infaz rejimleri gözetilerek yerleştirilmektedir. Keza muhatap Kurum İdare ve Gözlem Kurulunun 5/5/2023 tarihli ve 2023/... sayılı kararında "(...)hükümlü ve tutukluların kurumumuzda barındırılacakları odaların Gözlem ve Sınıflandırma Merkezleri İle Hükümlülerin Değerlendirilmesine Dair Yönetmelik'te belirtilen kriterler göz önünde bulundurularak belirlendiği, ilgili Yönetmelik uyarınca kurumumuzda hükümlü ve tutukluların katlara ve bloklara yerleştirilmesinde suç türleri ve infaz rejimleri de dikkate alınarak hükümlüler kendilerine uygun suç grupları ve infaz rejimleri aynı olan hükümlüler ile aynı bölümlerde barındırılmaktadır.(...)" değerlendirmesinde bulunularak mevzuatta belirtilen kriterler çerçevesinde muhatap Kurumun fiziki yapısının da göz önüne alındığı ve mahpusların odalarına yerleştirildiği ifade edilmiştir.

47. Anılan mevzuat hükümleri ve muhatap Kurumun cevabi yazısı birlikte değerlendirildiğinde; başvuranın dahil olduğu suç grubuyla birlikte aynı modülde kaldığı ve söz konusu suç grubunun içinde ise aynı suç türüne ait

mahpusların bulunduğu anlaşılmıştır. Keza muhatap Kurum İdare ve Gözlem Kurulu tarafından verilen oda yerleştirme kararlarında mevzuattaki kriterlerin gözetildiği; söz konusu kriterlerin içinde aynı davadan yargılanarak ceza alan mahpusların aynı modülden, katta, odada vs. kalması gerektiğine ilişkin bir ibare bulunmadığı, dolayısıyla başvuranın mezkur iddia ve talebinin hukuki gerekçeye dayanmadığı değerlendirilmiştir.

48. Yukarıda açıklanan nedenlerle muhatap Kurumun iş ve işlemlerinin mevzuat çerçevesinde gerçekleştirildiği, mezkûr iddia ve talebin açıkça dayanaktan yoksun olduğu gerekçesiyle kabul edilmez olduğu kanaatine varılmıştır.

V. KARAR

A. Başvuruda KÖTÜ MUAMELE YASAĞININ İHLAL EDİLMEDİĞİNE,

B. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,

C. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine,

11/6/2024 tarihinde, Saffet BALIN'ın karşı oyuyla OY ÇOKLUĞUYLA, karar verildi.

e-imzalıdır

Muhammet Ecevit CARTİ
Daire Başkanı

e-imzalıdır

Dr. Burhan ERKUŞ
Üye

e-imzalıdır

Mehmet Emin GENÇ
Üye

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Üye

e-imzalıdır

Ünal SADE
Üye

Ek: 2024/531 S. D. 2. Daire Kararı Saffet BALIN Karşı Oyu (1 Sayfa)

27.06.2024

KARŞI OY GEREKÇESİ

Karar Adı : S.D.
Karar Numarası : 2024/531

6701 sayılı Kanun'un 18'inci maddesinin birinci fıkrası "*Kurum, başvuruları ve resen yaptığı incelemeleri başvuru ve resen inceleme kararı tarihinden itibaren en geç üç ay içinde sonuçlandırır. Bu süre, Başkan tarafından bir defaya mahsus olmak üzere en fazla üç ay uzatılabilir.*" hükmünü haizdir. İlgili hüküm uyarınca başvuruların incelenmesi ve karara bağlanması için belirlenen sürenin azami olarak altı ay olduğu açıktır.

Somut başvuruda, yukarıda yer verilen normatif düzenlemedeki azami süreye uyulmadığı görülmektedir. Kurumumuzun insan kaynağı ile beraber değerlendirildiğinde mevcut durumdaki olağan dışı gecikmenin makul görülebilmesi mümkün değildir. Kaldı ki aynı dönemde Kurumun insan kaynağının "tali" olarak değerlendirilebilecek faaliyetlere kanalize edildiği görülmektedir. Bu durum Kurumun insan kaynağının etkili ve verimli olarak kullanılamaması ve iş akış takiplerinin düzenli olarak yapılamamasının olağan sonucudur.

Mücbir sebepler hariç olmak üzere başvuruların öngörülen yasal sürede sunulmamasında sorumluluğu olan personel hakkında gerekli tahkikatın da yapılması gerektiği şerhiyle birlikte yukarıda sıralanan gerekçelerle sayın çoğunluğun görüşüne iştirak edilememiştir.

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Üye

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Belge Doğrulama Kodu :

Adres: Mithatpaşa Cad. No: 52 06420 Kızılay-ANKARA

Telefon No : 4227800 Fax No : 4227899

e-Posta : / Kep Adresi : tihek@hs01.kep.tr

İnternet Adresi : <http://www.tihek.gov.tr/>